sec. XIII), până ce în sfîrșît au format două state mai mari din Moldova cu Basarabia unite sub un principe maramureșan, Bogdan (1355) și din Muntenia și Oltenia unite sub un principe de la Făgăraș, Radu Negru (1290).

De la al XIV până la al XVI veac Romînii din Muntenia și din Moldova și-au consolidat din ce în ce mai tare organizarea politică și cu războaele au atins marginele acele peste care n'au mai trecut de atunci încoace.

In peninsula balcanică Romînii au trăit independenți prin munții Tesaliei, Epirului și Macedoniei deja de pe vremea lui *Constantin Porfirogenitul*, care mărturisește aceasta, apoi un restimp sub jugul regilor serbi (1200—1374), după aceia independenți (1374—1450), apoi parte supuși Turcilor cu privilegii și parte, Suliații, independenți până la 1804. De la 1400, dacă nu și de mai înainte încă, Romînii au împănat Peloponezul, unde s'au luptat contra Turcilor cu Venețianii până la părăsirea Poloponezului de acești din urmă (*Ioan Caragiani*, Studii istorice asupra Romînilor din Peninsula balcanică, București, sub presă).

Istoria Romînilor din Mesia se confundă cu a Bulgarilor.

De la popoarele cu care au venit Romînii în contact au împrumutat felurite fenomene limbistice, mai ales cuvinte și sufixe derivative. Au împrumutat cuvinte de la Slavi, Unguri, Albaneji, Greci, Turci, și su-

BIBLIOTECA SIBIU